

توسعه فرهنگی و نگرشی به جایگاه و آینده شغلی دانشجویان تحصیلات تکمیلی علوم اجتماعی

ابراهیم شیخزاده*

چکیده

پژوهش حاضر باهدف بررسی نگرش به جایگاه و آینده شغلی دانشجویان تحصیلات تکمیلی علوم اجتماعی انجام شده است. روش پژوهشی در این تحقیق مطالعه اسنادی و بهره‌گیری از تکنیک مصاحبه باز با دانشجویان تحصیلات تکمیلی واحد علوم و تحقیقات در تمامی گرایش‌های رشته جامعه‌شناسی است. این تحقیق در پی یافتن پاسخی برای سؤال بررسی دیدگاه و نگرش به وضعیت اشتغال در آینده دانشجویان تحصیلات تکمیلی علوم اجتماعی با توجه به تئوری‌های جامعه‌شناسی و روان‌شناسی مرتبط با مفاهیم اصلی تحقیق است. یافته‌ها نشان می‌دهند که دانشجویان گروه ارشد رشته جامعه‌شناسی دیدگاهی نسبتاً مثبت به جایگاه و توانایی‌های خود در آینده شغلی‌شان داشته و از عوامل انگیزش برای یافتن شغل مناسب با توجه به رشته تحصیلی‌شان در به دست آوردن تجربه از طریق گذراندن دوره‌های آموزشی و انجام پروژه‌های مقطعی در دانشگاه در هنگام تحصیل، به دست آوردن تخصص از طریق کارآموزی در سازمان‌های تخصصی و مربوطه و نیز وضعیت مناسب درآمد و همچنین دیدگاهی منفی نسبت به عملکرد دولت در خصوص فراهم‌نیاردن فرصت‌های شغلی مناسب، درآمد پایین و نیز افزایش بی‌رویه ظرفیت پذیرش دانشجویان توسط دانشگاه‌ها بدون در نظر گرفتن آینده شغلی آن‌ها پس از فارغ‌التحصیل شدن دارند.

واژه‌های کلیدی: شغل، استرس شغلی، آینده شغلی، دانشجویان تحصیلات تکمیلی علوم اجتماعی

shekhzadeh_ebrahim@yahoo.com

* استادیار دانشگاه آزاد، واحد تهران مرکز، ایران

تاریخ دریافت: ۹۷/۸/۱۳

تاریخ پذیرش: ۹۷/۸/۴

فصلنامه راهبرد فرهنگی-اجتماعی، سال هشتم، شماره سی، بهار ۱۳۹۸، صص ۵-۲۲

مقدمه

اشغال یکی از اساسی‌ترین فعالیت‌های زندگی است و فرد باید سرانجام شغلی را برگزیند و از آن طریق به زندگی خود ادامه دهد. اشتغال از درجه بالایی برخوردار است، زیرا هستی فرد و استمرار جامعه به آن بستگی دارد (شفیع‌آبادی، ۱۳۸۹: ۲). اشتغال به معنای امروزی با آنچه در قرن‌های گذشته به آن شغل می‌گفتند، معنای متفاوتی پیدا کرده است. در گستره بی‌حدود مرز علوم، انسان امروز انسانی محصور در میان اطلاعات مختلف است که به صورت تصادفی بر تعداد این اطلاعات افروده می‌شود. قرنی را که هم‌اکنون پشت سر می‌نهیم، قرن توسعه علوم و فنون گوناگون و شکل‌گیری ارتباط وسیع بین کشورهای مختلف است که پیشرفت چشمگیر وسایل ارتباط جمعی و امکان دستیابی گسترده به منابع اطلاعاتی باعث شده که این دوره از زندگی بشر «عصر ارتباطات» نام گیرد (بلارک، ۱۳۸۸: ۳). بنابراین با توجه به این مهم باید به نیروی کار آموزش دیده این رشته‌ها در دانشگاه‌ها توجه ویژه شود. پژوهشگران معتقدند که رضایت شغلی یا عدم رضایت شغلی به شدت با عوامل روانی در ارتباط بوده و باید به آن به شکل سازگاری عاطفی با شغل و اوضاع اشتغال نگریست؛ اما عده‌ای دیگر نیز اوضاع حرفه‌ای را با عوامل جسمانی و اجتماعی مرتبط می‌دانند (میرموسوی، ۱۳۸۳: ۴). دانشجویان به عنوان افراد تحصیل کرده اجتماع، در حال گذر از سطوح عالی علمی هستند و به عنوان افراد متخصص در زمینه صنعت، خدمات، و... در آینده نزدیک و پس از فارغ‌التحصیل شدن وارد گردونه نظام تقسیم کار می‌شوند؛ لذا با توجه به این مهم رهبران یک کشور باید مدیریتی مناسب داشته باشد تا برنامه‌ریزی مددون و توجه

بیشتر به بخش‌های مورد علاقه فارغ‌التحصیلان با توجه به تخصص به دست آمده آن‌ها را به سمت نظام تقسیم کار رهنمود کنند و در جهت رفع مشکلات و بیکاری‌های پیش‌روی دانشجویان و فارغ‌التحصیلان تلاش نمایند. با توجه به توضیحات ذکر شده می‌توان گفت هدف پژوهش حاضر پیرامون همین موضوع در میان دانشجویان گروه جامعه‌شناسی صورت گرفت و پژوهشگر در این تحقیق، نگرش و دیدگاه‌های دانشجویان این گروه تحصیلی را نسبت به اینکه چه سطحی از توقعاتی را از آینده کاری خود دارند مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

مفاهیم اساسی تحقیق

شغل: شغل از نظر لغوی به معنای به کار گماردن درجایی و آن موردي است که باعث مشغولیت فرد می‌شود. فرد از طریق اشتغال، فعالانه در جریان تولید مشارکت و پاداشی به صورت پول نقد یا کالا دریافت می‌کند. شغل در راهنمایی شغلی، گروهی از موقعیت‌های مشابه در یک موسسه، اداره یا کارگاه است که افراد واجد شرایط می‌توانند آن موقعیت‌ها را احراز کنند و وظایف محوله را انجام دهند. برای مثال در یک اداره ممکن است سه موقعیت شغلی مشخص به نام ماشین‌نویس با شرایط احراز معین و یکسان موجود باشد و سه نفر با خصوصیات همسان به این مشغله گمارده شوند. احراز هر شغلی به ضوابط و ویژگی‌های شخص نیاز دارد. شاغل زمانی احساس آرامش و موفقیت در ادای وظایفش خواهد کرد که خصوصیات لازم برای احراز شغل مورد نظر را داشته باشد. از طریق راهنمایی شغلی، هماهنگی و تناسب منطقی بین ویژگی‌های شاغل با شرایط و ضوابط احراز شغل ایجاد می‌شود. از این‌رو، راهنمایی فرد به انتخاب صحیح مشاغل زمانی ممکن خواهد بود که توانایی‌ها، محدودیت‌ها و رغبت‌های او مشخص شود و خصوصیات و شرایط لازم برای احراز هر شغلی نیز معین گردد.

(شفیع‌آبادی، ۱۳۸۹: ۱۳۷)

استرس: استرس واژه‌ای است در اصل به معنی فشار و نیرو. در جهان فیزیکی هرگاه فشاری بر چیزی یا دستگاهی وارد شود، کنشی را بر آن وارد می‌کند و ثبات اجزای درونی آن را برهم می‌ریزد و تنشی را در آن پدید می‌آورد و

برمی آشوبید و سرانجام آن شی یا دستگاه متلاشی و از وضعیت موجودش درمی آید. روانشناسان و دیگر صاحب نظران نیز درباره استرس می گویند: «روی هم جمع شدن رویدادهای زندگی که سازگاری فرد را با وضع موجودش برهم می زند، موجب استرس می شود. درواقع، تنفس ایجاد شده و پاسخ به این تنفس روی هم رفته فرایندی را به وجود می آورند که به آن استرس می گویند» (راس و آلتمایر، ۱۳۸۵). در اصطلاح روانشناسی، استرس ممکن است به منزله یک محرك محیطی، یک واکنش در مقابل محیطی و یا تعامل بین محرك و واکنش قلمداد شود.

هانس سلیه که از آن به عنوان پدر استرس نام می برند، در تحقیق برای یافتن یک هورمون جدید به طور تصادفی دریافت که صدمه دیدن نسوج در حقیقت پاسخی به محركی زیان آور است. وی پدیده کشف شده خود را علائم سازگاری عمومی نامید و حدود یک دهه بعد در نوشته هایش واژه استرس را به کار برد (لوتانز، ۱۳۷۴: ۱۲۸).

استرس شغلی: هنگامی که فرد در محیط کار با بایدهایی مواجه می شود که ارتباطی با ظرفیت های کنونی با نیازها و خواسته هایش ندارد، دچار ناهمانگی و تعارض می شود و تنها راه کاهش آن سازگاری شخص با شرایط تازه است.

راس و آلتمایر استرس شغلی را این گونه بیان می کنند: «کنش متقابل بین شرایط کار و ویژگی های فردی شاغل به گونه ای است که خواسته های محیط کار و درنتیجه فشارهای مرتبط با آن، بیش از آن است که فرد بتواند از عهده آن ها برآید (لوتانز، ۱۳۷۴: ۳۶).

تعريف موسسه ملی بهداشت و ایمنی شغلی از استرس شغلی: «استرس شغلی وقتی روی می دهد که بین نیازهای شغلی با توانایی قابلیت ها و خواسته های فرد همانگی نباشد». به عبارت دیگر وقتی آنچه در یک شغل از فرد انتظار می رود با آنچه مورد علاقه و خواسته اوست همانگ نباشد، استرس شغلی رخ می دهد. درواقع، استرس شغلی عبارت است از: «پاسخ های زیان آور جسمی و روانی که در زمان عدم تناسب الزامات شغلی با قابلیت ها، منابع یا نیازهای خود شاغل رخ می دهد» (بیکر و کارازک، ۲۰۰۴: ۴۲۰).

نگرش: نگرش طرز تلقی انسان نسبت به جنبه‌های مختلف دنیای بیرونی است. نگرش عبارت از ارزشیابی‌های مثبت و منفی یا احکام ارزشی مطلوب یا نامطلوب درباره اشیا، اشخاص یا واقع است. نگرش‌ها چگونگی احساس یک فرد را نسبت به چیزی نشان می‌دهند (دلاور، ۱۳۸۷: ۴۶). فردی که نسبت به یک موضوع نگرش مثبت یا منفی دارد، در برابر آن واکنش مثبت یا منفی نشان می‌دهد. بخشی از این واکنش به صورت اظهار عقیده درباره موضوع و بخش دیگر ممکن است در اعمال و رفتار او نسبت به آن موضوع جلوه‌گر شود. دانشمندان علوم اجتماعی ظاهراً در این نکته توافق دارند که نگرش می‌تواند به عنوان یک گرایش و آمادگی برای پاسخگویی مطلوب یا نامطلوب نسبت به اشیا، اشخاص، مفاهیم یا هر چیز دیگر تلقی شود. بر اساس تعریف بالا نکته‌هایی را می‌توان استنباط کرد که مفروضات اساسی تعریف نیز به حساب می‌آیند. نکته نخست اینکه نگرش با رفتار رابطه دارد. این رابطه مشخصاً یک ارتباط مستقیم خطی نیست، اما می‌توان انتظار داشت که نگرش‌های افراد تا حدودی قادر به پیش‌بینی رفتارهای آن‌ها باشد. فرد بر اساس نگرش خود نسبت به یک مقوله این آمادگی را دارد که به گونه‌ای خاص رفتار کند. نکته دوم اینکه نگرش، ساختی چندبعدی دارد که مهم‌ترین بعد آن بالحساس مشخص نسبت به شیء وابسته است. آن احساس ویژه از نوع التفات، علاقه یا کشش و جاذبه است. یعنی درجه علاقه‌مندی به یک شیء مورد علاقه (احساس خوشایند) یا بی‌علاقگی نسبت به چیزی (احساس ناخوشایند) را نشان می‌دهد؛ لذا می‌توان آن را بر روی یک پیوستار از خیلی مثبت تا خیلی منفی را نمایش می‌دهد. روانشناسان اجتماعی معمولاً نگرش‌ها را به عنوان یکی از اجزای یک نظام سه‌جزئی مطالعه کنند که اعتقادات جزء شناختی، نگرش‌ها جزء عاطفی و اعمال جزء رفتاری آن را تشکیل می‌دهند. اعتقادات و باور داشت‌های افراد نسبت به اشیا و امور، اساس و پایه نگرش‌های آنان را فراهم می‌آورد. نکته سوم اینکه نگرش سازه‌ای ذهنی است، از این‌رو، با آنکه پیامدها و نتایج آن قابل مشاهده است، خود نگرش‌ها ملموس و قابل رؤیت نیستند. بنابراین می‌توان نگرش‌های افراد را از روی اظهارات و رفتارهای آن‌ها استنباط کرد. دیگر مشخصه نگرش‌ها

آن است که همواره متوجه شیء یا موضوعی است که شخص به آن دارای احساسات و عقاید خاص است. نگرش‌ها ارزشیابی‌های پایدار اشخاص نسبت به اشیا و موضوعات هستند، لذا احساس و واکنش موقتی و زودگذر شخص نسبت به اشیا و موضوعات می‌باشد، لذا احساس و واکنش موقتی و زودگذر شخص نسبت به یک موضوع را نمی‌توان نگرش وی محسوب کرد.

عوامل مؤثر بر اشتغال مناسب

دنیای مشاغل و بازار کار با توجه به توسعه جامعه صنعتی همواره در تغییر و دگرگونی است. بدین معنی که برخی مشاغل از بین می‌روند و مشاغل جدیدی جایگزین آن‌ها می‌شوند. برای آن‌که راهنمایی و مشاوره شغلی با موفقیت همراه شود، مشاور شغلی علاوه‌بر آشنایی با عواملی که موجب تغییر در نوع مشاغل و شاغلان می‌شود نظری ارزش‌ها، میزان ساعت‌کار و تحول جامعه باید در زمینه عوامل مؤثر بر جریان اشتغال نظری موفقیت، رضایت، سازش و انگیزش شغلی نیز آگاهی کافی داشته باشد. اکنون هر یک از این عوامل به‌طور مختصر بررسی می‌شود.

۱. تغییر در ارزش‌های حاکم: ارزش‌ها و سیاست‌های حاکم بر جامعه، نوع و چگونگی جریان اشتغال را مشخص می‌سازد. با تغییر ارزش‌ها برخی مشاغل اهمیت و موقعیت خود را از دست می‌دهند یا از بین می‌روند. در مقابل برخی مشاغل دیگر اهمیت بیشتری پیدا می‌کنند یا به وجود می‌آیند. می‌توان گفت هرگاه در ارزش‌های جامعه تغییری حاصل گردد، انتظار می‌رود نوع و اهمیت مشاغل دگرگون شود. در چنین حالتی عده‌ای از شاغلان قبلی بیکار می‌شوند و گروه دیگر که با وضعیت حاکم هماهنگی دارند به کار گمارده می‌شوند. برای مثال اگر زنان از اشتغال در مشاغل معینی منع شوند به جایشان مردان باید استخدام گرددند. همچنین اگر دگرگونی در قوانین استخدامی بر اساس ارزش‌های حاکم به وجود آید، جایه‌جایی شاغلان قطعی و امکان‌پذیر است.

۲. تغییر در میزان ساعت‌کار: در مواقعي به دلایل مختلف تصمیم گرفته می‌شود که در میزان ساعت‌کار شاغلان تغییراتی به وجود می‌آید. هرگاه تعداد

بیکاران جامعه افزایش یابد، احتمال دارد ساعت کار موظف افراد کاهش داده شود تا تعداد بیشتری به کار گمارده شوند. چنانچه تعداد متخصصان در شغلی کم باشد، ساعات کار موظف آنان افزایش می‌یابد. تغییر میزان ساعت کار موظف، عامل کنترل‌کننده‌ای در موقع بحران بیکاری یا کمبود نیروی انسانی ماهر است.

۳. تغییر جامعه سنتی به صنعتی: بر اثر تحول جامعه از سنتی به صنعتی در نوع مشاغل تغییرات چشمگیری به وجود می‌آید. در جامعه سنتی، کارها با دست انجام می‌شوند در حالی که چنین وضعی به هیچ عنوان نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای مصرفی فراینده جامعه صنعتی باشد. با ماشینی شدن کارها عده‌ای از کارگران که به کارهای دستی و ساده مشغول بودند شغل خود را از دست می‌دهند و بیکار می‌شوند. توجه به این موارد و برنامه‌ریزی صحیح برای پیشگیری از وقوع چنین بحران‌هایی در جوامع رو به رشد از اهمیت بالایی برخوردار است.

۴. سازش شغلی: سازش شغلی که ترکیبی از عوامل روانی و غیر روانی است برای ادامه اشتغال ضرورت دارد. سازش شغلی به حالت سازگار و نظر مساعد فرد نسبت به شغلش پس از آغاز اشتغال اطلاق می‌شود. در سازش شغلی نظریه‌های خصیصه-عامل، روان پویایی و رشدی مطرح می‌شود. در دیدگاه خصیصه-عامل که به وجود تفاوت‌های فردی بین انسان‌ها توجه می‌شود، سازش شغلی امری انحصاری تلقی می‌گردد. از دیدگاه روان پویایی ارضای نیازهای فرد که محرك رفتار هستند، سازش شغلی را باعث می‌شوند. در نظریه رشدی، سازش شغلی با رشد عمومی فرد هماهنگ و همگام است و در دوره‌های مختلف زندگی میزان آن تغییر می‌کند.

۵. انگیزش شغلی: برای ادامه اشتغال موفق، فرد باید انگیزه‌ای قوی برای کارکردن داشته باشد. نظریه‌های انگیزش شامل محرك-پاسخ میزان سازگاری و عقلی-استدلالی است. در نظریه محرك-پاسخ اعتقاد بر آن است که انگیزش با مجموعه شرایط و امکانات محیطی و فردی به عنوان محرك‌ها ارتباط دارد. پیروان نظریه میزان سازگاری، انگیزش شغلی را نتیجه میزان هماهنگی و همسازی فرد با عوامل شغلی که به ارضای نیازهایش می‌انجامد تلقی می‌کنند. بهره‌گیری از عقل و

استدلال برای کنترل فشارهای خارجی به منظور نیل به هدفهای شغلی اساس نظریه عقلی - استدلالی را تشکیل می‌دهد.

۶. موفقیت شغلی: در موفقیت شغلی که دو مفهوم عملکرد و کارایی مدنظر است بر موارد گوناگون از جمله پیشرفت در شغل، ارتقای مهارت و کسب درآمد بیشتر تأکید می‌شود. در موفقیت شغلی نظریه‌های روانی، غیر روانی و عمومی مطرح می‌شوند. احساس فرد از میزان کاراییش در ادای وظایف محوله در زمرة تعیین‌کننده‌های موفقیت شغلی در نظریه روانی محسوب می‌شود. در دیدگاه عمومی میزان رسیدن به اهداف و ایده‌آل‌های شغلی از عوامل مؤثر در موفقیت شغلی به شمار می‌روند.

۷. رضایت شغلی: رضایت شغلی که احساس مثبت فرد نسبت به شغل و شرایط اشتغال است، در اشتغال موفق نقش به سزایی دارد. نظریه‌های نیازها، انتظارات و نقشی در رضایت شغلی مطرح می‌شوند. در نظریه نیازها، رضایت شغلی برابر با میزان نیازهای ارضاشده فرد از طریق شغل مطرح است. میزان توقعات برآورده شده فرد از شغله اساس نظریه انتظارات را تشکیل می‌دهد (شفیع آبادی، ۱۴۱: ۱۳۸۹).

پیامدهای انواع استرس

والتر گیلبرت و ویلبرت چن استرس را به سه نوع منفی، خنثی و مثبت تقسیم می‌کنند:

۱. استرس منفی: منشأ آن وضعیت‌های پرفشار بهم گره خورده، تنش‌های عصبی و نیازهای شخصی و دیگر رویه‌های ناخوشایند است مانند: نگرانی، فشار، تنش، ناکامی، خشم، ترس، آزار، دردسر، سراسم، خستگی، ضربه روانی، آشفتگی خاطر، سردرگمی و نارضایتی (گملچ و چن، ۱۳۷۵: ۱۱).

۲. استرس خنثی: نگرش‌ها و رفتارهایی را شامل می‌شود که ابتدا احساسات را بر می‌انگیزند، اما باید آن‌ها را خنثی بنامیم چون اگر احساسات را به نحو مناسبی کنترل کنیم و دیدگاه صحیحی در مورد آن‌ها داشته باشیم، حتی می‌توانند تجارب مثبتی به شمار آیند. مانند: تغییر، مسئله تعارض، بحران، سروصدا، پول، فرصلهای،

انتظارات و ...

۳. استرس مثبت: هیجان‌هایی که مثبت یا خوشایند تلقی می‌شوند و موجب استرس خوشایند می‌شوند مانند ارتقا، چالش، فرصت، توسعه، پیشرفت، تهییج، بهبود، خلاقیت، دوستی، ازدواج، فرزندان، انگیزش و ...

عوامل ایجاد‌کننده استرس شغلی

استرس شغلی معلول علی است که از منابع مختلف سرچشمه می‌گیرد. این منابع می‌تواند در بیرون یا درون سازمان جایی داشته باشد یا مربوط به گروه‌های مؤثر بر کارکنان یا مربوط به خود افراد باشد.

اغلب گفته می‌شود: هر چه مقام فرد در سازمان بیشتر باشد استرس وی بیشتر خواهد شد. برخی بررسی‌ها نشان می‌دهد که در اغلب سازمان‌ها، مدیران رده میانی، استرس بیشتری تجربه می‌کنند. آن‌ها با تقاضای زیاد فرادستان و فرودستان و زیردستان مواجه هستند، پس بهتر است گفته شود عمدتاً در رده وسط دیده می‌شود.

در یک طبقه‌بندی عوامل استرس‌زا به چهار گروه طبقه‌بندی شده‌اند:

۱. عوامل سازمانی: سیاست‌ها، ساختارها، شرایط عینی، مراحل و فرایندها؛
۲. عوامل گروهی: عدم انسجام گروهی، عدم حمایت اجتماعی؛
۳. عوامل فردی: ابهام و تعارض نقش در سازمان؛
۴. عوامل فراسازمانی: تغییرات اجتماعی، خانوادگی، ملی، مالی و فناوری (کوپر، ۱۹۷۷: ۱۲).

نگرش‌های شغلی

مبحث نگرش‌های شغلی از جمله کاربردی‌ترین استفاده مقوله نگرش‌ها است که توجه علمای اجتماعی و دانش مدیریت را به خود جلب کرده است. به اعتقاد دانشمندان بیشترین پژوهش در حوزه نگرش در زمینه نگرش‌هایی صورت گرفته است که با احساس شخص نسبت به شغل وی سروکار دارند.

نگرش‌های شغلی یا احساسات کلی فرد نسبت به شغلش، ارزیابی‌ها و احکام

ارزشی مطلوب یا نامطلوب درخصوص جنبه‌های مختلف کار و شغل است. سه نگرش شغلی را می‌توان شناسایی کرد:

رضایت شغلی، دلبستگی یا وابستگی شغلی و تعهد سازمانی
 «دلبستگی یا وابستگی شغلی» تعیین‌کننده آن است که یک فرد از نظر روانی تا چه حد خودش را با کارش همانند دانسته و به‌طور فعال در انجام آن مشارکت نموده و عملکرد شغلی‌اش را در احساس خود ارزشمندی مهم می‌داند.

در این حالت شغل برای فرد از اهمیت بالایی برخوردار است تا به حدی که وی سطح عملکرد و کارایی شغلی خویش را مبنایی برای ارزیابی خود قرار می‌دهد. «تعهد سازمانی» نیز همانند وابستگی شغلی است ولی موضوع و مصدق آن به‌جای شغل سازمان تخصصی است. پس تعهد سازمانی چنان نگرشی را بیان می‌کند که با حالات و احساس توأم است که فرد طی آن خود را با سازمانی خاص همانندسازی می‌کند. تعهد سازمانی مفهومی است که نشان می‌دهد کارمند تا چه حد خودش را با اهداف سازمانی تطبیق داده، عضویت در آن سازمان را ارزشمند می‌داند و مایل است با تمام توان جهت نیل به اهداف کلی سازمان تلاش نماید. از این نظر تعهد صرف عضویت در سازمان متفاوت است، چراکه تعهد سازمانی مستلزم ایفای رابطه‌ای فعال بین کارمند و سازمان است؛ به‌گونه‌ای که کارمند با تمایل باطنی از رفتارهای از پیش تعیین شده مورد قبول فراتر رفته و می‌خواهد با ایفای نقش فعال‌تر به تحقق اهداف سازمان کمک کند.

بالاخره سومین نگرش شغلی، رضایت شغلی است که به نگرش کلی فرد درباره شغلش اطلاق می‌شود. کسی که رضایت شغلیش در سطح بالایی است به کارش نگرش مثبت دارد، ولی کسی که از کارش ناراضی است نگرش وی نیز نسبت به کارش منفی است.

پژوهش‌های تجربی متعدد نشان داده است که این سه نوع نگرش شغلی (رضایت شغلی، دلبستگی یا درگیری شغلی و تعهد سازمانی) هر کدام مفهوم مستقلی هستند و هر چند با یکدیگر همبستگی دارند، ولی متمایز می‌باشند (دلاور، ۱۳۸۷: ۴۸).

تخصص جامعه‌شناسی

جامعه‌شناسی جوان‌ترین رشته علوم اجتماعی است. واژه جامعه‌شناسی را در سال ۱۸۳۸ اگوست کنت فرانسوی در کتاب فلسفه اثباتی خود بذلت گذاشت. کنت را عموماً بنیان‌گذار جامعه‌شناسی می‌دانند. او معتقد بود که علم جامعه‌شناسی باید بر پایه مشاهده منتظم و طبقه‌بندی استوار شود. هربرت اسپنسر انگلیسی در سال ۱۸۷۶ نظریه تکامل اجتماعی را تحول بخشید که پس از پذیرش و رد اولیه، اکنون به صورت تعديل شده دوباره پذیرفته شده است. اسپنسر نظریه تکاملی داروین را در مورد جوامع بشری به کار بسته بود. او معتقد بود که جوامع انسانی، از طریق یک تکامل تدریجی، از ابتدایی به صنعتی تکامل می‌یابند. او در نوشه‌هایش یادآور شده بود که این جریان یک فراگرد تکاملی طبیعی است که انسان‌ها باید در آن دخالت کنند. امیل دورکیم در سال ۱۸۹۵ کتاب قواعد روش جامعه‌شناسی را منتشر کرد و در آن روشی را که در بررسی ماندگارش از خودکشی در گروه‌های گوناگون به عمل آورده بود، به روشنی شرح داد. دورکیم یکی از پیشگامان تحول جامعه‌شناسی است. او سخت بر این باور بود که جوامع بشری با باورداشت‌ها و ارزش‌های مشترک اعضا‌یشان انسجام می‌یابند. ماکس ویر نیز معتقد بود که روش‌های علوم طبیعی را نمی‌توان درباره مسائل مورد بررسی در علوم اجتماعی به کار بست. ویر استدلال می‌کرد که چون دانشمندان اجتماعی جهان اجتماعی محیط زندگی خودشان را بررسی می‌کنند، همیشه قدری برداشت ذهنی در بررسی‌هایشان دخالت دارد. او معتقد بود که جامعه‌شناسان باید فارغ از ارزش‌هایشان کار کنند و هرگز نباید اجازه دهند که تمایلات شخصی‌شان در پژوهش‌ها و نتیجه‌گیری‌هایشان دخالت کنند. درس جامعه‌شناسی در دهه ۱۸۹۰ در بسیاری از دانشگاه‌ها ارائه شد. در سال ۱۸۹۵، مجله آمریکایی جامعه‌شناسی انتشارش را آغاز کرد و در ۱۹۰۵ انجمن جامعه‌شناسی آمریکا بنیان گذاشته شد.

رشته جامعه‌شناسی

علم جامعه‌شناسی در قرن ۱۸ و ۱۹ میلادی به وجود آمد. اگرچه از سنت عقل‌گرایی موجود که در ابتداء توسط فلاسفه یونان باستان بنا شده بود بهره جسته

است. واژه فرانسوی *Sociologie* نخستین بار در سال ۱۸۳۷ توسط اگوست کنت فیلسوف فرانسوی ابداع شد، هرچند او را مؤسس رشته علمی جامعه‌شناسی به حساب نمی‌آورند. کنت با الهام گرفتن از علم فیزیک و ملاحظه موفقیت آن، هدفش را یافتن قوانین همواره صادق حاکم بر جوامع انسانی توسط روشی علمی تعریف کرد. کنت در ابتدا علمش را فیزیک اجتماعی نامید، اما بعدها نام آن را به جامعه‌شناسی تغییر داد. او می‌خواست چیزی مشابه آنچه در فیزیک انجام شده بود را در جوامع انسانی پیاده‌سازی کند. افراد دیگری نیز در قرن ۱۹ میلادی (همانند کارل مارکس) بودند که خود را جامعه‌شناس نمی‌خواندند، ولی امروزه به عنوان پایه‌گذاران این رشته شناخته می‌شوند. جدا از این افراد، در قرن ۱۹ میلادی روش‌های مطالعات آماری نیز تدوین شد که بعدها در تدوین رشته جامعه‌شناسی مورد استفاده قرار گرفت (<http://fa.wikipedia.org/wiki>).

جامعه‌شناسی در ایران

جامعه‌شناسی در ایران توسط غلامحسین صدیقی (۱۲۸۴ ه. ش) در سال ۱۳۱۷ هجری شمسی بنیان نهاده شد. صدیقی که مدرک دکترای خود را در فلسفه و علوم اجتماعی از دانشگاه پاریس اخذ کرده بود، پس از بازگشت به ایران در دانشسرای عالی دانشگاه تهران به تدریس جامعه‌شناسی و تاریخ فلسفه پرداخت. تلاش‌های اصلی صدیقی «اشاعه و کاربردی کردن شناخت علمی پدیده‌های اجتماعی، بسیارسازی و برپایی ساختارهای سازمانی مناسب برای توسعه علوم اجتماعی» بود.

جامعه‌شناسی در مقایسه با دیگر رشته‌های علوم اجتماعی (روانشناسی، مدیریت، آموزش، اقتصاد و...) رشته دانشگاهی نوپایی است و از استقلال آکادمیک آن بیش از دو سه قرن نمی‌گذرد. دورکیم نیز در کتاب *قواعد روش جامعه‌شناسی* به طور جانانه‌ای از استقلال جامعه‌شناسی در مقابل فلسفه دفاع کرد. استدلال او این بود که موضوع علم جامعه واقعیت اجتماعی و روش آن آزمایش بعد از وقوع است و بنابراین شایسته استقلال و متشكل شدن در غالب رشته جدیدی به نام جامعه‌شناسی است. علمی که روابط متقابل اجتماعی نسبتاً پایدار

(ساخت اجتماعی) را در حالت‌های ایستایی‌شناسی و پویایی‌شناسی اجتماعی در سطوح مختلف جامعه‌شناختی مورد بررسی قرار می‌دهد و بدین‌وسیله با گرایش به‌سوی تعهد اجتماعی در جهت شناخت معضلات و مسائل اجتماعی تلاش کرده و سعی در رفع آن دارد. تعریف بالا حاصل برآیندی از تعاریف گوناگون مطرح شده در این رشته از دانش بشری است. جامعه‌شناسی به عنوان دانش خاص عبارت از مطالعه و تشکیلات و گردهمایی‌های اجتماعی و گروه‌ها در نظام‌های نهادینه آنان، مطالعه نهادها و سازمان‌های آن‌ها، مطالعه علل و نتایج تغییرات در نهادها و سازمان‌های اجتماعی است. مهم‌ترین واحدهای مورد مطالعه و پژوهش جامعه‌شناختی، مجموعه‌ها و زیرمجموعه‌های اجتماعی نهادها و ساخت اجتماعی گردهمایی، روابط، گروه‌ها و سازمان‌های اجتماعی است. از علل اختلاف در تعاریف ارائه شده در این علم باید در دیدگاه نظری و پایگاه مکتب جامعه‌شناسان جست‌وجو کرد، ولی آنچه مورد توافق همگان بوده، این است که موضوع جامعه‌شناسی در هر سطحی اعم از خرد و کلان به ناگزیر باید با روش علمی مطالعه شود. روش علمی عبارت است از شیوه عینی مطالعات شامل تعیین موضوع، ضبط و جمع‌آوری داده‌های قابل گزارش، بررسی و کنترل شده داده‌ها و بالاخره گزارش نتیجه آزمایش و... (خلعتبری، ۱۳۸۴-۸۵: ۳۷)

نتیجه‌گیری

مبحث نگرش شغلی از کاربردی‌ترین و مهم‌ترین مقوله‌های نگرش است که توجه علمای علوم اجتماعی و دانش مدیریت را به خود جلب کرده است. به اعتقاد دانشمندان، بیشترین پژوهش در حوزه نگرش در زمینه‌هایی صورت گرفته که با احساس شخص نسبت به شغل سروکار دارند. همچنین رضایت خاطر از شغل و علاقه‌مندی به کار فقط از طریق توجه مدیریت به عوامل انگیزشی امکان‌پذیر است. هنگامی که مدیر توانست نیازهای زیردستان را بشناسد، آنگاه می‌تواند در جهت ارضای نیازها گام بردارد. یکی از وظایف اولیه مدیران، ایجاد انگیزه کارکنان است، به‌گونه‌ای که عملکرد آن‌ها را به بالاترین سطح ممکن برساند؛ به‌طوری‌که کارمندان بتوانند خود مولد در سازمان باشند و به ابتکارات و خلاقیت‌های تازه‌ای

دست یابند.

نتایج پژوهش با توجه به مبانی نظری و عملی ذکر شده، در درجه نخست نشان دهنده این است کسب منزلت اجتماعی، درآمد بالا و فرصت پیدا کردن برای خلاقیت و ابتکار در کار از اهمیت بالایی برخوردار بوده و از این طریق این نتایج با نظریه پنج گانه سلسله مراتب نیازهای مازلو مبنی بر نیازهای فیزیولوژیکی، ایمنی، اجتماعی، عزت نفس و خودشکوفایی هماهنگی داشته و صادق است. همچنین در درجه دوم، رضایتمندی از شغل در بین دانشجویان ارتباطات زمانی حاصل می شود که فرصت ابتکار و خلاقیت را برای آن ها فراهم آورند. اما در میان پردازش داده ها به این نکته می توان اشاره کرد که دانشجویان دو گروه بدون در نظر گرفتن شاغل یا غیرشاغل بودن در زمان حال، نسبت به آینده شغلی که در انتظار آن ها است با توجه به بیشترین پاسخ، به بہبود وضعیت اعتقاد داشته و نسبت به آینده شغلی خود با توجه به رکود شدید اشتغال در کشور و جمعیت بالای تحصیل کرده بیکار، امید دارند و جایگاه خود را در کار مرتبط با رشته تحصیلی شان قدرتمند می پندارند و از این لحاظ با نظریه دو عاملی هرزبیرگ مطابقت داشته است. اما در جای دیگر، نگرش این دو گروه نسبت به شرایط اشتغال فارغ التحصیلان در سال های آینده مثبت نبوده به طوری که بیشترین جواب را به کمبود شغل و بحران وضعیت اشتغال پاسخ داده اند و در این خصوص عملکرد دولت و دانشگاه آزاد را بسیار ضعیف می دانند؛ زیرا معتقدند که دولت بحران بیکاری را در کشور با توجه به جمعیت بالای جوان و تحصیل کرده حل نکرده و از سوی دیگر دانشگاه آزاد با توجه به این بحران، ظرفیت دانشگاه ها را بدون در نظر گرفتن مشکل بیکاری، بالا برده است.

پیشنهادها

با توجه به آن که در سال های اخیر، دانشگاه های ایران با رشد بالای جمعیت دانشجو مواجه بوده و این نیروی جوان تحصیل کرده پس از فارغ التحصیل شدن باید به عرصه بازار کار وارد شود، با این وجود شاهد آن هستیم که وضعیت توزیع کار و جمعیت جوان فارغ التحصیل هیچ تطابقی با یکدیگر نداشته و نرخ بیکاری را

در کشور با رشد فزاینده‌ای مواجه کرده است. نتایجی که از این پژوهش در میان دانشجویان کارشناسی ارشد رشته جامعه‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران انجام شد، به نظر می‌رسد در اغلب موارد دیدگاه و نگرشی متفاوت و نسبتاً منفی نسبت به آینده شغلی خود و دیگر دانشجویان در سال‌های آتی دارند. بنابراین ارائه پیشنهادها و رهنمودهای لازم برای حل این معضل به افزایش نگرش مثبت و دیدگاه خوش‌بینانه‌تر آنان کمک خواهد کرد، لذا توجه به پیشنهادهای زیر ضروری به نظر می‌رسد:

۱. مسئولان نسبت به قوانین مربوط به استخدام افراد، رشته تحصیلی مرتبط، سطح تحصیلات و تخصص کافی توجه بیشتری نشان دهند و از استخدام افرادی که از طریق آشنابودن، معرفی و زد و بندی استخدمامی که توسط افراد در سازمان‌ها و ادارات انجام می‌شود را به حداقل برسانند تا دیدگاه و نگرش دانشجویان نسبت به یافتن شغل مناسب با رشته تحصیلی مثبت‌تر شود و به یافتن شغل مناسب خود امید بیشتری داشته باشند. اکثر پاسخگویان بر این باور بودند که سازمان‌ها در جذب دانشجویان با انصاف رفتار نمی‌کنند و دچار نوعی نابرابری هستند.

۲. با توجه به آن‌که اکثر پاسخگویان به گذراندن دوره‌های کارآموزی و انجام پروژه‌های مقطعی برای کسب تخصص بیشتر تأکید دارند، لذا پیشنهاد می‌شود که دانشگاه آزاد تدبیری بیندیشد تا دانشجویان ارشد رشته ارتباطات و جامعه‌شناسی بتوانند به راحتی از طریق دانشگاه‌ها وارد ادارات، سازمان‌های دولتی و خصوصی شوند تا تخصص بیشتر و درنهایت تجربه و سابقه کاری مناسبی را به دست آورند و به راحتی در سازمان‌های مربوطه استخدام شوند.

۳. پیشنهاد می‌شود تا دانشجویان در طول دوره تحصیل، پروژه‌های مقطعی و تحقیقاتی را با رهبری استادان دروس تخصصی در قالب کار کلاسی انجام دهند که بر تجربه و تخصص دانشجویان بیفزاید.

۴. ابتکار و خلاقیت زمانی حاصل می‌شود که شرایط استرس‌زای شغلی از هر شخصی دور باشد، یکی از عوامل استرس‌زای افراد شاغل، وضعیت درآمد و

برای افراد غیر شاغل، پیدا کردن شغل با درآمد مناسب است. اگر شرایط مالی مساعدی برای افراد فراهم شود خلاقیت و ابداعات جدید در کار فراهم می‌آید و سازمان‌ها را به سمت پیشرفت سوق می‌دهد. لذا به مسئولان پیشنهاد می‌شود از طرفی وضعیت درآمدها و رفاه حال شاغلان را فراهم آورده و از طرفی دیگر شرایط استخدام برای افراد فارغ‌التحصیل را سهولت بخشدند تا از این طریق به پیشرفت سازمان‌ها و درنهاست پیشرفت جامعه کمک شود؛ زیرا که مسئله درآمد مسئله‌ای است که به کرات با آن رو به رو هستیم.

۵. از آنجایی که پایه و اساس بقای هر جامعه‌ای به شناخت آن جامعه و شناخت چالش‌های آن بستگی دارد و از طرفی عصر ارتباطات، عصر انعکاس اخبار صحیح و اطلاع‌رسانی است؛ لذا پیشنهاد می‌شود که اساتید دانشگاه‌ها نسبت به شناساندن اهمیت و جایگاه این دو رشته به مردم، ادارات و سازمان‌های دولتی و خصوصی تلاش بیشتری داشته باشند تا در استخدام فارغ‌التحصیلان این دو گروه بزرگ علوم اجتماعی توجه بیشتری شود.

منابع

- آقاخانی، ابراهیم (۱۳۸۷). *فارغ‌التحصیلی- بیکاری یا اشتغال: همسان‌سازی میزان فارغ‌التحصیلان باز نیازهای اشتغال در جامعه*، تهران: نیکو روش.
- ای شرتزر، بروس (۱۳۶۹). *بررسی و برنامه‌ریزی زندگی شغلی*، ترجمه زندی پور، تهران: فردوس.
- بلازک، مهدی (۱۳۸۸). «بررسی نگرش و رضایت شغلی در تقویت ارتباطات میان فردی کارکنان اداره پست استان گیلان»، *پایان‌نامه کارشناس ارشد، دانشکده روانشناسی و علوم اجتماعی دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز*.
- ترزمه‌زاده، وحیده (۱۳۸۱). «بررسی دیگاه زنان روزنامه‌نگار نسبت به موقعیت شغلی خود»، *پایان‌نامه کارشناس ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز دانشکده علوم اجتماعی*.
- خلعتبری، رقیه (۱۳۸۶). «بررسی زمینه‌های تشکیل دهنده ساختار نظری جامعه‌شناسی»، *پایان‌نامه، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز، دانشکده روانشناسی و علوم اجتماعی*.
- دلاور، علی (۱۳۸۵). *احتمالات و آمار کاربردی در روانشناسی و علوم تربیتی*، چاپ سیزدهم، تهران: رشد.
- دلاور، علی (۱۳۸۵). *مبانی نظری و عملی پژوهش در علوم انسانی و علوم اجتماعی*، چاپ پنجم، تهران: رشد.
- رایزن، استی芬 (۱۳۷۴). *مدیریت رفتار سازمانی*، ترجمه: علی پارساییان و محمد اعرابی، موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی.
- راس، رندال و الیزابت آتمایر (۱۳۸۵). *استرس شغلی*، ترجمه: غلام‌رضا خواجه‌پور، تهران: بازتاب.
- روشنل، عبدالرضا زکوت (۱۳۷۷). *رضایت شغلی روزنامه‌نگاران: بررسی نگرش روزنامه‌نگاران نسبت به حرفه روزنامه‌نگاری*، مجموعه مقالات دومین سمینار بررسی مسائل مطبوعات ایران، مرکز مطالعات و تحقیقات رسانه‌ها، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- شفیع‌آبادی، عبدالله (۱۳۸۹). *راهنمایی و مشاوره تحصیلی و شغلی (مفاهیم و کاربردها)*، چاپ دهم، تهران: سمت.

عفافی، مهوش (۱۳۸۹). «اوضاع شغلی و حرفه‌ای روزنامه‌نگاران ایران در ترازوی نقد»، پایان‌نامه روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز، دانشکده روانشناسی و علوم اجتماعی.

گملچ، والتراج و ویلبرت چن (۱۳۷۵). «استرس در راه موفقیت: برای مدیران مدارس، ترجمه مهرداد فیروزیخت و خشایار بیگی، تهران: ابجد.

لاتام، گری پی (۱۳۸۹). انگلیش شغلی، تاریخچه، پژوهش، نظریه و عمل، ترجمه نسرین ارشدی، تهران: جنگل جاودانه.

لوتاذر، فرد (۱۳۷۴). رفتار سازمانی، ترجمه: غلامعلی سرمد، چاپ دوم، جلد اول، تهران: موسسه عالی بانکداری.

مقیمی، محمد (۱۳۸۵). سازمان و مدیریت رویکرد پژوهشی، چاپ چهارم، تهران: ترمه. مورهد، گرگوری و ریکی گریفین (۱۳۹۶). رفتار سازمانی، ترجمه سید مهدی الوانی و غلام‌رضا معمارزاده، تهران: مروارید.

میرموسوی، فرید (۱۳۸۳). «بررسی تطبیقی نگرش‌های دانشجویان رشته‌های مختلف تحصیلی نسبت به آینده شغلی خود»، دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز، دانشکده روانشناسی و علوم اجتماعی.

Cooper, C. L. & Cartwright, S. (1997). "An intervention strategy for workplace stress", *Journal of psychosomatic research*, Vol.43, No.1, 7-16.

Dainton, M. & Zelley, E. D. (2017). *Applying communication theory for professional life: A practical introduction*, Sage publications.

Sociology, Encyclopædia Britannica, available at: <https://www.britannica.com/topic/sociology>.